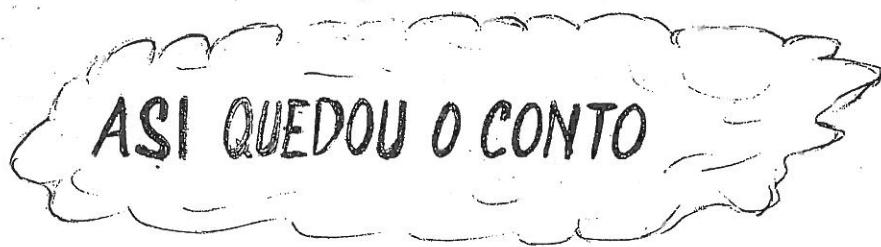

PUMRRIÑO

Marzo-Abril 1979

	INDP.	PSOE
S. Saturnino	209	314
Ferreira	202	90
Lamas	148	204
Igrexafeita	112	101
Bardaos	48	78
Sta. Mariña	246	106
Narahio	216	138

ASI QUEDOU O CONTO

PRESENTACION

Tes nas mans un novo PUMARIÑO.
Saiu mais tarde do que quixéramos
porque, tamén desta vez, as máquinas
fixéron-nos a páscoa.

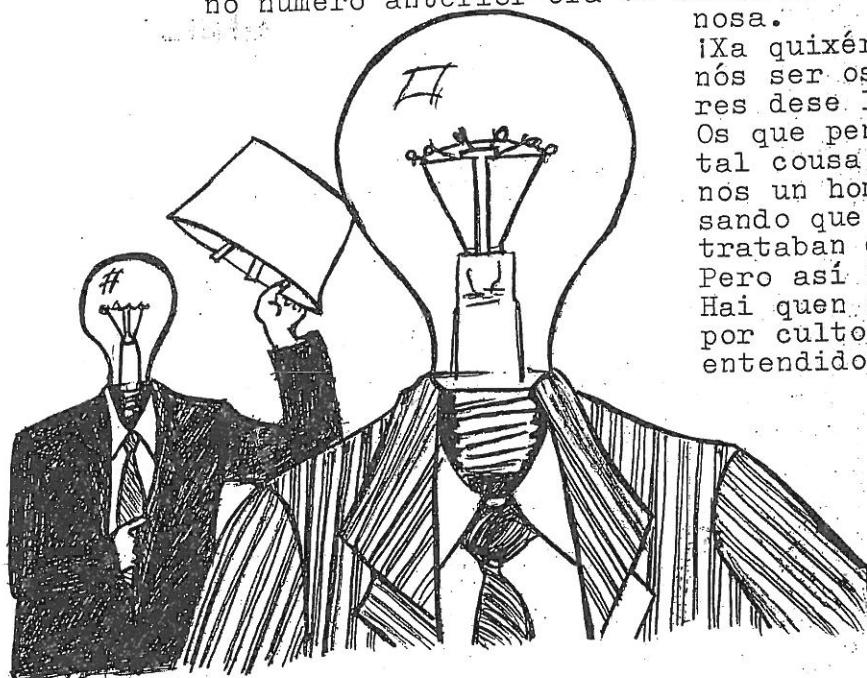
Eran tantas as cousas que había pra contar
que padecemos abondo por non saber cómo
facer pra escoller o que mais interesaba.

Temos que decir que os de PUMARIÑO
poida ser que non teñamos ideas moi sanas.

Pero hai quen está cheo de malas interpretacións.
Sácalle mais punta as cousas das que nós pensamos
e pretendemos, áinda que confesamos que mala
intención tamén temos abonda.

Por exemplo, algúns pensaron que o
"Catecismo do Labrego" que aparecía
no número anterior era un creación
nosa.

¡Xa quixéramos
nós ser os creadores
dese libriño!
Os que pensaron
tal cousa fixéron-nos
un homaxe pen-
sando que nos
trataban de parvos.
Pero así é a vida.
Hai quen se ten
por culto e
entendido,

e non sabe quén e cando se escribeu o "Catecismo de
Labrego".

Por outra banda temos que decir que
PUMARIÑO non val nin prós mal pensados
nin prós que fan mal a dixestión.

Escribimos PUMARIÑO pra xente normal, prós que lles
gusta rir, prós que non son retorcidos. ¡Probe do que
non colle a vida un pouco polo lado mais blando!

¡Probe do que non sabe admitir unha broma!
Neste número publicamos -e ademais ponémolo
 nun cuadro ben bonito- o famoso anónimo que se fixo
cando as eleccións. Seguro que os que o inventaron non
pensaron que iba aparecer en PUMARIÑO. Nós
non temos ningún inconveniente en publicalo.

A proba mellor pra demostrar que é falso
canto din nel é que non se atreveron a firma-lo nin
se atreven a dar a cara. Nosoutros poñémolo aquí pra
todo o mundo o saiba, e pra que cada ún
se faiga o seu xuicio, conocendo como nos
conocemos todos.

Publicamos tamén aquel outro famoso escrito sobre
a concentración de Lamas. A moitos que o firmaron á
presa gustarálles lé-lo despacio.

VECÍNOS DE SAN SADURNIÑO

- Xa sabedes que nas pásadas eleicións de Diputados fracasaron o crego Raña, cos seus compinchés Amando, Paredes, Cinza e Naveirás. Recibiron o castigo merecido a o seu orgullo e arrogancia. As suas doutrinas epidémicas; as groseras e vexatorias verbás de PUMARINO, propias de boca podres que hastra da noxo leelas; o engaño a os feligreses pra mercar automóvel e multicopista; o cerre dos ventanais do Colexio, pra que os nosos nenos hon vexan á luz do Sol; o intento de timo pra compra de fincas, por conta dos créditos dds labregos, rechazado pola Cámara Agraria, etc. etc. Ou sexa, tantas fechorías e corruptelas. Tantas e tantas.
  - Sin que lles valera agora encasillarse no PARTIDO SOCIALISTA. Tódolos seus seguidores non valen un carto. Coma des. Que soio ansias de quitarvos os vosos cartos teñen. Quen os vería adiministrando os do Axuntamento, que de todos nos son. Ainda os habrían de gastar algúns, pra o viaxe de retorno da monxa.
  - Por todo eso queren ir as eleicións de Concellales. Repudialos, cal se merecen. Que non trabuquen mais o pobo; que se deixen de mortificar a istas boas e nobres xentes; e que non lles busquen males co seu semilleiro de calumnias.
  - Probes de nós, si no-nos prevenimos de esa xentuza. Quien vería de Alcalde a Naveirás e de Segredario a Paredes. Levaría o Axuntamento pra Iglesiaafeita. Pensemos en non caer tan baixos como o crego Raña quer.
  - ELEXIDE, pois, pra ALCALDE e CONCEXALES a xente de boas incrinacións. San Sadurniño tehas. E ben merece a felicidade de verse rexido por persoas responsabeles dos seus feitos.
  - !! Fora do Goberno municipal os advenédizos e pillos !!
  - !! Que naide os queira !!
- A candidatura SOCIALISTA coceuse na casa do crego Raña. Algúns foron engañados; pois pensaron que eran independientes.
- O último PUMARINO non trae mais que parvadas. Obra de memos.

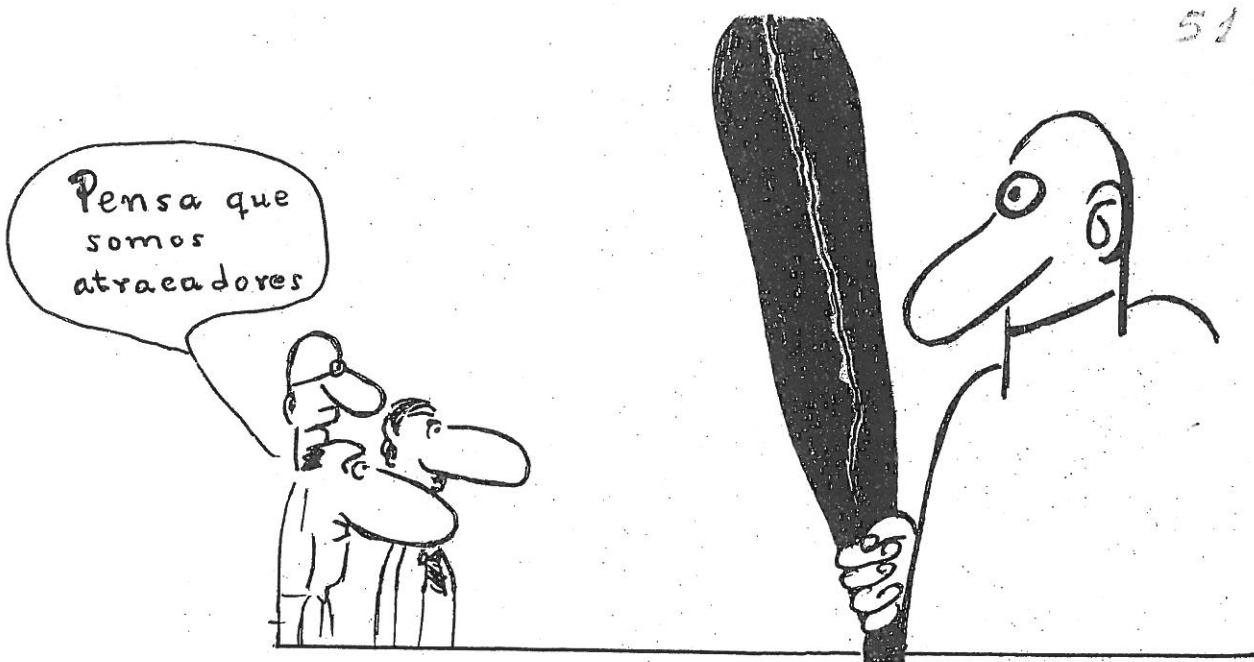
Inventouse este invento. Dá un resultado fenomenal. Pódense decir as meirandes barbaridades sin dar a cara. E, como eso de dar a cara é ó que mais medo temos todos, estamos ben seguros de que este invento terá moita venta e será moi usado. O que queira pode facer unha proba poñéndose o primeiro dacordo coa sua dona ou co seu señor. Está recomendado usalo antes cos da misma familia pra ver se funciona e pra que non deixe quedar mal a ún.

Os da casa vendedora deixáron-os un a proba; prestámolo a quen o queira.

Se lle vai ben, pódese quedar con el.- Enerxía consume poquiña, e o estómago descansa despois de falar; pásalle como aquel que devolve o que non lle cocia no estómago. Despois queda

aliviado. Pois así pasa con este aparato. Os que din diante del o que non se atreven a decir á cara quedan como persoas normales ainda que non o señan, quedan como que teñen saúde ainda que señan enfermos, quedan como boas persoas ainda que señan o demo. Naide se entera.- Amén.

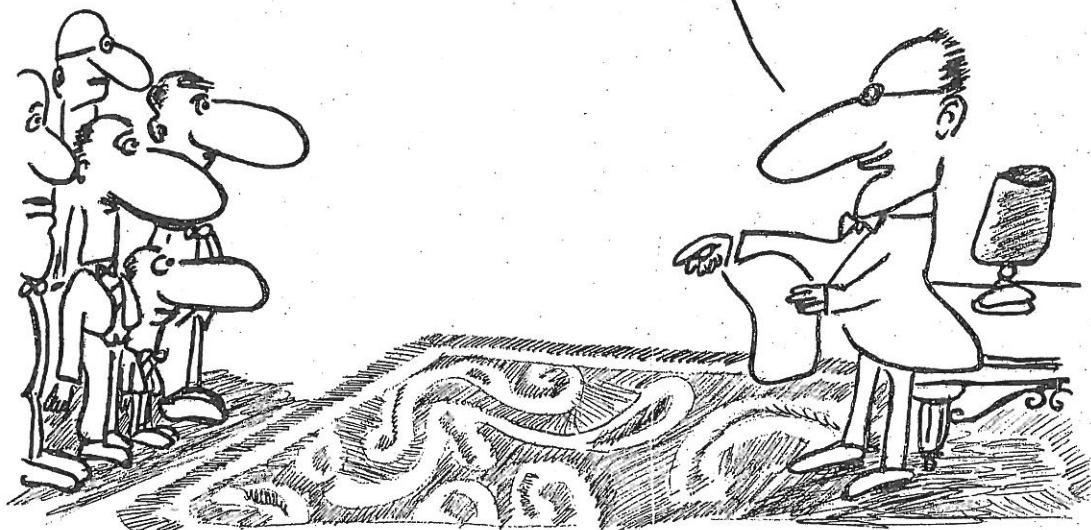
Vide prá aquí pillos, cativos, advenedizos! Xa eu vos poñerei a andar. Habedes pasar as de quinto. Leereivos a cartilla mais dunha vez e teredes que responder "ASI SEA", porque non sabedes nada de nada. ¿Quén vos chamou nesta festa?.

Cando diades aprendido algo, xa tedes que volver a sair. Eso asegúrovolo eu, que levo moitos anos amansando touros bravos.

Ahí tedes o caso de D.Santiago. Meteuse no axuntamento con eso de decir que nos iba botar a todos prá fóra: úns collar troitas ó rio e outros alindar ovellas ó Rapadoiro.

Fixo a propaganda a base de falar mal de nós. Pero ben vístedes cómo amansou.

O que entra ten que pasar pola tira. A ver se vos ides crer que xa tedes o mando. Neso da democracia hai que ir mais despacio.

O artigo 78 da Lei de Réximen Local dispón que "en ningún caso podrán ser concejales: Los funcionarios en activo de la respectiva Entidad Local y los empleados de servicio por ella municipalizados". Iso mesmo era o que mandaba a Lei de 16 de nadal de 1.950. Tamén o artigo 32 do Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Corporaciones Locales, de 17 de maio de 1.952 dí que "estarán citados para cicio del de concejal cionarios en del respectivo ayuntamiento y los empleados de servicios municipalizados". Isto era o que mandaban as leis. Pero, coma sempre, as leis parece que están feitas pra que as cumplan os que non as fixeron. No caso de Sán Sadurniño foi alcalde durante moitos anos quen según a Lei non podía ser alcalde. D.Santiago era funcionario municipal ó ser veterinario. Esta é unha de tantas cousas que non inventou PUMARIÑO. Os feitos son feitos.

Cousas destas áinda hemos de ir sabendo mais. Algúns xa desconfiaban que nestes corenta anos pasados houbo quen cocíñou como lle deu a gana. Cando non hai oposición e posibilidade de criticar a administración pública, esta acaba sendo unha desfeita. Pero o curioso do caso é que houbo outras leis que tuveron moi interés en que se levaban á práctica, como é p.e. a que obriga a pagar a cuota empresarial agraria, ou a que obrigou a pagar as fotos das casas, ou a que manda vacunar os cans. Neste país houbo leis moi ben feitas no papel, pero quedaron somente en papel molgado. ¿Qué pasará agora?.

A finais do mes de Nadal do ano pasado presentáronse no Goberno Civil da Coruña os estatutos da Asociaición de Veciños de Santa Mariña. Como tardaban en dar resposta, o 27 de marzo foise ó Goberno Civil pra preguntar qué pasaba cos estatutos. Ali, despoxos de remexer en varios armarios e caixóns, díxosenos que o 18 de xaneiro escribiran do Goberno Civil ó Axuntamento de San Sadurniño pra que nicaran ta xestora ción de Sta.

debían poñerse en contacto co Goberno Civil pra correxir algúns detalles dos estatutos. Na oficina mostróusenos o escrito que mandaron ó axuntamento. Pois o bonito do caso foi que os do axuntamento deron a calada por resposta. Non dixeron nada a naide. Non sabemos se puxeron o aviso no tablón de anuncios. O que sabemos é que se non féraramos ó Goberno Civil, a cousa estaría morta "pra sempre endexa mais". Esta é outra na frente.

QUÉN É BOCAPODRE ?

incapa-
el ejer-
cargo
los fun-
activo

OUTRA NA FRENTE

lles comu-
ós da xun-
da Asocia-
Veciños
Mariña que

COMPOSICION DO NOVO AXUNTAMENTO

Alcalde. César López Fernández
 Comis. Perman.. Eliseo Cibreiro López
 Eladio Fraga Redondo
 Manuel José Lamas
 Miguel Sanjurjo Sixto

Abelardo Soto García
 Luciano Garrote Peña
 Manuel González Couce
 Francisco Bouza Ardaño
 Rafael Pereira
 Carlos Castrillón
 José López
 Alejandro Mera

Polo tanto o novo axuntamento está composto por sete concellás da candidatura independente (VERDAD) e de seis concellás da candidatura presentada polo PSOE.

A comisión permanente está formada por dous concellás de cada candidatura e mais polo alcalde.

Pois agora, señores, temos que decir-lle ós concellás que se fai camiño ó andar. Non se trata de estar decindo sempre amén, nin tampouco de estar sempre berrando. A democracia debe empezar na casa grande discutiendo puntos de vista diferentes, pero sin necesidade de andar a paus.

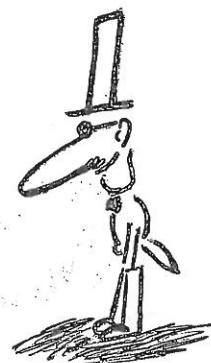
Non temos por qué ser todos iguales, nin temos por qué pensar todos da mesma maneira. Pero sí temos que chegar a entendernos. Eso esperamos.

O PRIMER DIA DO PRO AXUNTAMENTO

¡CHOCÁ ESOS CINCO!

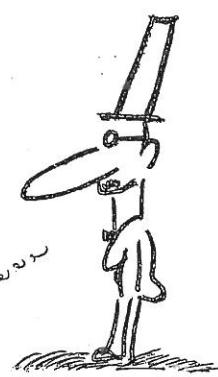
A ver se me dá a man

¿Le daré la mano?

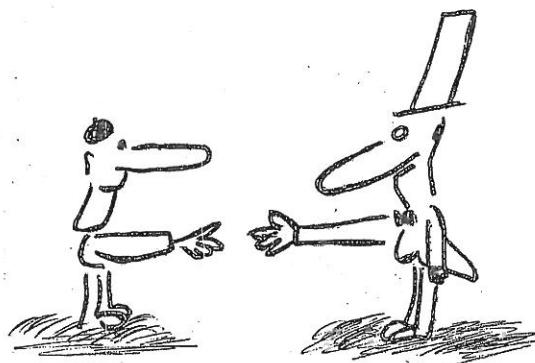

Este ó mellor non me dá a man!

Pobre infeliz!
Me quiere dar la mano.

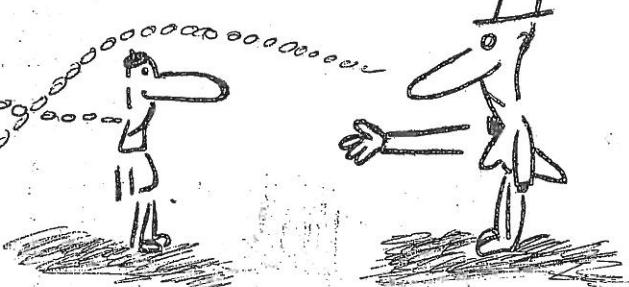

DÁDEVOS AS MANS !

Por si acaso non lle dou a man!..

Ah! Y me retira la mano!..

Esta boa señora que nos escribe é de Narahío. E temos que decirlle que agora coa tele van ter ocasión de escutar palabras coma éstas. Están de 'horaboa' porque a cultura televisiva vai chegar astra o fondo. Os do axuntamento non deron golpe pra que esta mellora fora unha realidade. Pero o conto é que a tele funciona. E dentro de pouco espérase que funcione unha centralita de teléfono. Hai mais de 300 solicitados. ¡Animo! ¡Pra diante!

Señores independentes:

Na vosa propaganda aparecen moitas palabras que non son pra poñer, porque quen as lé non sabe o - que queredes decir. Así, entre outras: "yugulando", "intromisión", "aglutinante", "antagonismo", "aquiescencia"...

Os que escribísteis esto non vos dades conta de que nosoutros, por desgracia, fumos pouco á escola e cóstanos traballo comprender o que queredes decir. ¿Ou é que as poñedes pra que non as entendamos?

Hai quen di que a palabra "yugulando" quere decir "tragalo todo", ou algo así.

Así coma pra vosoutros "mellorar a situación" vos tedes que facelo con moito "antagonismo" porque si decides 'bontrariedade' enténdenvolo todo.

E, noutro rego, poñedes: "alcanzar la aquiescencia del pueblo". ¿E non vos tiña o mesmo poñer "alcanzar que o pueblo consinta o que vosoutros queredes facer, ou estades facendo"?

Pero non vos é así, porque quen vota xa está cheo de escutarvos a mesma historia; e nunca acabades de poñer as cousas claras.

Sin mais por hoxe. E perdoade pola pouca aclaración que vos fago. A causa non está clara de todo - prós que teñen que votar no axuntamento de San Satur-nino.

Unha veciña

Somos varios veciños de San Sadurniño que nos sentimos na obriga de denunciar este feito porque nos parece denigrante. A xente que fixo o anónimo non sabemos que é o que pretende, anque o que demostran é que non queren que entre xente nova no axuntamento, posto que, según o anónimo, os que se presentan pola outra candidatura, ademais de non valer un carto, son "advenedizos e pillos". "Repudialos cal se merecen, que non trabuquen mais ó pobo, que se deixen de mortificar a estas boas e nobres xentes".

Pois estas boas e nobres xentes sintense avergonzadas e asqueadas de que haiba entre elas persoas (?) desta calaña que nin firman nin dan a cara pra decir as cousas.

¡Que xa nos conocemos de vello e sabemos de sobra quen é quen! Por si alguén tivera algunha dúbida, este feito acabará de aclararollo.

Non sabemos qué pode haber no axuntamento pra que poñan tanto interés en que non entre ali ninguén que non seja dos deles. Consideramos que unha campaña electoral non pode estar basada en calumniar a ninguén, e menos ainda desa maneira: tirando a pedra e escondendo a man. Con eso demostran que é mentira o que din, pois se fora verdá denunciarían os feitos que din doutra maneira.

Isto non se pode consentir, anque por desgracia non nos colle de sorpresa por vir de quen ven.

E'inconcebible que unha candidatura que ten como sigla a V da verdade consinta que a deixen en tan mal lugar.

(Este escrito mandouse a "La Voz de Galicia", pero non o publicou por estar cerrada a campaña electoral e consideralo como propaganda política).

pobo pequeno... inferno grande

Por aquí soubose case todo.
Por eso estas eleccións pódese decir que prácticamente non foron secretas nin tampoco foron enteiramente libres, que son as duas cousas que debe ter toda elección democrática.

De feito houbo bastante xente que non se sinteu libre pra' ir votar por quen lle dera a gana: uns porque debían favores, outros porque eran veciños, outros porque andiveran xuntos nas festas cando eran mozos, outros porque...

A democracia non vira mentres non haxa verdadeira libertade, e pra que haxa libertade ten que haber primeiro igualdade; que non esténa naide dependendo de naide. Sendo así, teríamos que concluir que pra que veña a auténtica democracia áinda terán que pasar varios anos. Non por moito falar dela, xa temos a democracia no país.

A democracia é de homes libres e pra homes libres. O mesmo que ningúen forza a ningúen pra ir a Feira de Moeche, así ten que ser coas eleccións.

E ben verdade que "pobo pequeno, inferno grande". Os de Ferrol non tenen algúns dos problemas que temos nosoutros. Ali naide sabe por quen vai votar o do piso de encima. Na andea sábese todo. E esto ten as suas ventaxas e os seus inconvenientes. O que queira vivir sin que naide o coñoca nin lle dian os bos días que se vaia prá ciudá. Ali case todos son extranxeiros. Case naide conoce a naide.

E, pra colmo de males, os sobres que se andiveron repartindo polas casas eran distintos. Dérónse casos de meter nos sobres dunha candidatura as papeletas da outra. Non deixá de ser unha miseria e unha calamidá ter que andar con estas cousas.

Os do PSOE denunciaron á Xunta Electoral de Zona o feito de que a candidatura dos independentes, anque se chamaban ser de la "VERDAD", estaban usando sobres que non eran os oficiais.

FERIDAS

Xa había feridas e agora aumentáronse. Non é que a xente esteña mais dividida ca antes. As divisiones xa as había. Algunhas descubrironse agora, pero as feridas xa estaban.

TRAICIOS

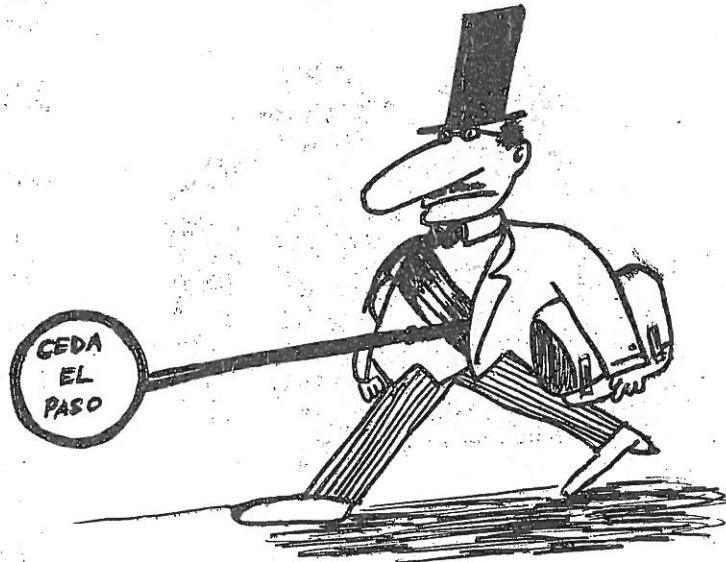
Foi unha ocasión pra conocernos mellor e ir sabendo quen é quen, mentres non cambie a chaqueta. A xente conócese polos feitos; hai quen ten feitos de can e hai quen ten feitos de boa persoa. Non todos somos iguales. Que a un lle digan: "Conta commigo", e despois que se saiba que lle fixo traición, ... eso é moi interesante sabelo. Pois sempre é bon saber de quen se pode fiar ún. Somos fillos de moitas más.

Algúns nesta ocasión das votacións descubreu as suas entrañas e a merdada dos seus intestinos.

Palpáronse as traicions, as persoas de duas caras, os que queren quedar ben con todo o mundo, os que non se interesan por nada mentres non lles pica a pulga...

TEATRO

Sería unha casualidá, pero a verdade é que empezaron os novos axuntamentos o día 19 de abril, día dedicado universalmente ó teatro. Non pensamos que os axuntamentos señan unha comedia, pero algunhos han ser teatro. As sesións van ser divertidas, e as discusións acaloradas.

Polo visto na entrada do axuntamento había unha sinal de dirección prohibida.

Non deixaban pasar. Non lles chegaba co "ceda el paso".

Decían: "¡Fora do Goberno municipal os advenedizos!

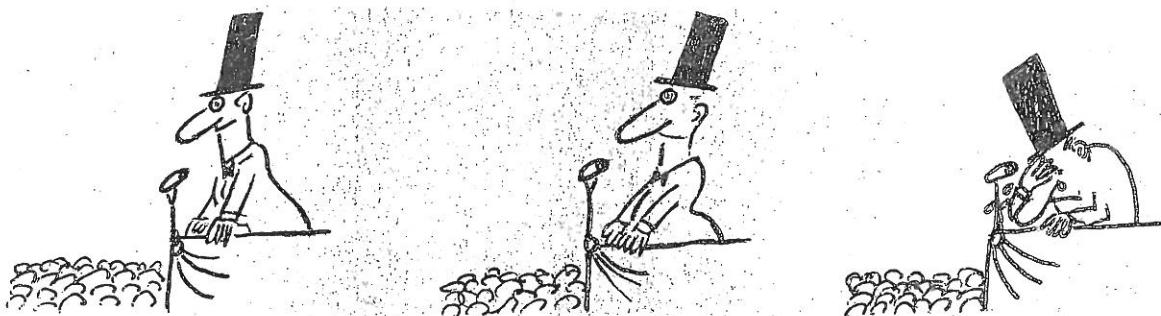
Cando leu esto ún dos que se presentaba por primeira vez dixo:

- Que me chamen pillo...aínda, aínda. Pero que digan que son un advenedizo sendo así que levo vivindo neste axuntamento desde que me botou ó mundo miña nai... eso non o consito!!

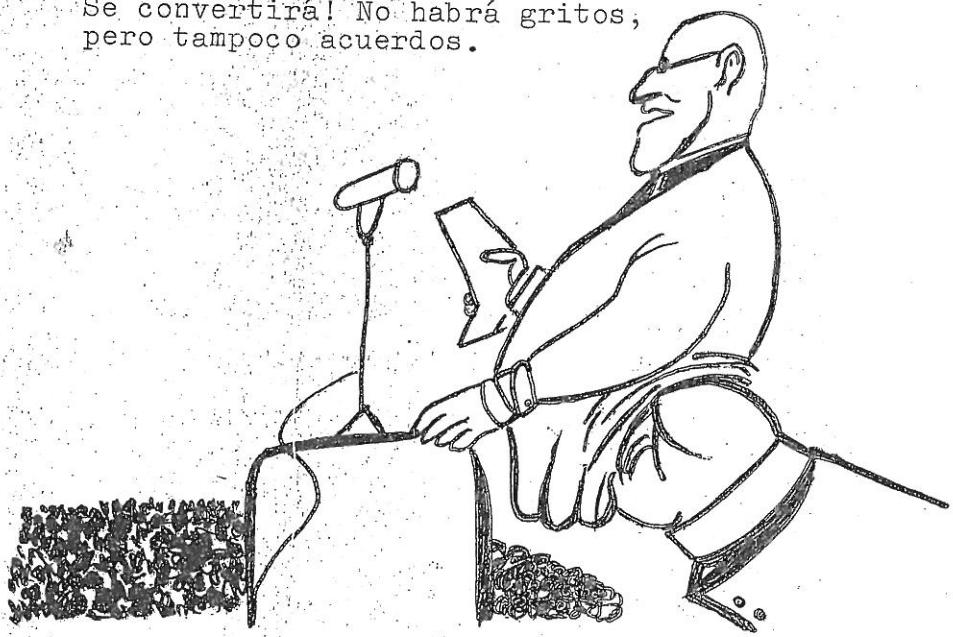
Desta vez non todo vai ser igoal. Os axuntamentos de agora non farán tampouco maravillas, pero certamente que serán distintos.

A cousa cambiou. Non todo vai ser decir amén, e cousas así.

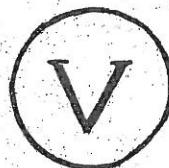

En nuestro primer discurso os dijimos lo que os dijimos. Ahora os vamos a decir lo que os vamos a decir. Grande es la responsabilidad que me habéis echado sobre mis espaldas. Pero iremos dos veces al molino, si no podemos ir en una. Irémos. Los de PUMARINO nos empujarán para tirarnos al agua; pero, aunque otras veces nos hayamos mojado, de esta vez no nos mojaremos. Los socialistas nos tendrán de reojo para que no caigamos. No caeremos! Da miedo gobernar en un reino de tantas ideas. Antes se cantaba cosiendo y se cosía cantando; ahora ni dos y dos van ser cuatro, ni la pista de Corrás será cuesta arriba. Antes no se decía ni pío; ahora se va saber todo. Estoy abrumado, asustado, desconcentrado. Esta casa va a ser una casa pública; de las que no hay por ahí. Todos querrán entrar y salir, saber, preguntar, contar, mirar. Os digo que esto se convertirá en la casa de "tócame-roque". Se convertirá! No habrá gritos, pero tampoco acuerdos.

INDEPENDIENTE

VOTA la candidatura independiente de S.Saturnino que lleva por símbolo la uve de la VERDAD

He aquí su programa siguiendo el orden de las letras de sus siglas.

I. imparcialidad en las decisiones.

irresistibles contra quienes atenten al bien común o contra las aspiraciones plausibles de la colectividad.

I. intervención decidida en beneficio de las causas justas y principios vitales; yugulando las intromisiones de quienes no representen intereses válidos. individualismos fuera.

D. Democracia sin decadencia, con los buenos aglutinantes de fraternidad, libertad y representación, rectamente entendidos y garantía de todos los derechos, públicos, privados y políticos; para verlos elevar progresivamente.

dictados por la razón todos nuestros actos.

S. San Saturnino, su bienestar, todo el Municipio por igual, ante todo.

sentimientos de moderación y de justicia, y apoyo a comportamientos propios de un pueblo culto. solidaridad en lo social, para mejorar, sin antagonismos, las condiciones de existencia.

A. Administración de la comunidad en forma honesta y eficiente.

atajar los abusos.

alcanzar la aquiescencia del pueblo; nuestra meta.

El martes 3 de abril, vota la candidatura independiente de San Saturnino. Participa en su victoria

César López Fernández
Eliseo Cibreiro López
Eladio Fraga Redondo
Abelardo Soto García
Luciano Garrote Pena
Manuel González Couce
Francisco Bouza Arda

Antonio Hermida Hermida
Angel Márquez Vigo
Andrés Ferreira Mouriz
José-Conrado Picos Picos
Leopoldo Fernández Romero
Manuel Orjales Couce.

E X P L I C A C I O N

Verdad. - E... ¿qué é a verdá?.

Tyugular.- WDícese de cada una de las dos venas que hay a los lados del cuello". "Cortoulle a iugular".

Aquiescencia.- Asenso, consentimiento.

Aglutinar: "Unir, pegar".

Causas justas.- "as que defendeo eu".

Dictados por la razón.. - "o contrario de estar tolo".

Atajar abusos.- "Pararille os pes ó que quer entrar no axuntamento".

Condiciones de existencia.- "Vaia puta vida que levamos"!.

Solidaridad en lo social.- "Uns tendo que pagar dous millóns a 'Hacienda' e outros son tan probes que nin tenen contribución.

Administración recta y eficiente.- "Facerlle a pista ós que votaron por min e pra que voten por min".

Individualismos fuera.- "¡Veña o comunismo!".

PSOE

Se queres un Axuntamento no que...

- Os presupostos señan estudiados en asambleas parroquiales antes de ser aprobados.
- As masas comúns señan administradas polos veciños prás necesidades da parroquia.
- As Asociacións de veciños (sociedades culturales, ganaderas, cooperativas...) teñan parte activa na política municipal.
- As contas das obras que se realicen señan públicas

Vota esta candidatura do PSOE

Manuel José Lamas	(PSOE)	Ildefonso Gómez	(PSOE)
Miguel Sanjurjo	(Indp.)	María Victoria Pita	(Indp.)
Rafael Pereira	"	Manuel Veiga	("")
Carlos Castrillón	"	Celso Graña	"
José López	"	José A. Vigo	"
Alejandro Mera	"	Luciano Bouza	"
Antonio Bellón	"		

Poñemos a propaganda impresa que usaron as duas candidaturas. Os que escriban a historia dentro de 50 anos seguramente que lles interesará conocer o programa de cada unha das candidaturas. Ademais deste programa impreso houbo outros que non se fixeron na imprenta, como foi, p.e. o anónimio que sementaron os simpatizantes da candidatura dos independentes.

Pra que non se perderá, tamén o publicamos no PUMARIÑO.

Pero ¡quéñ puidera escribir os contos que se contaron, as burradas que se dixerón de orella a orella e en voz baixiña!.

¡Quéñ puidera escribir os contos de detrás das silveiras, os soños mentras se dormía, e as consultas coa almohada!.

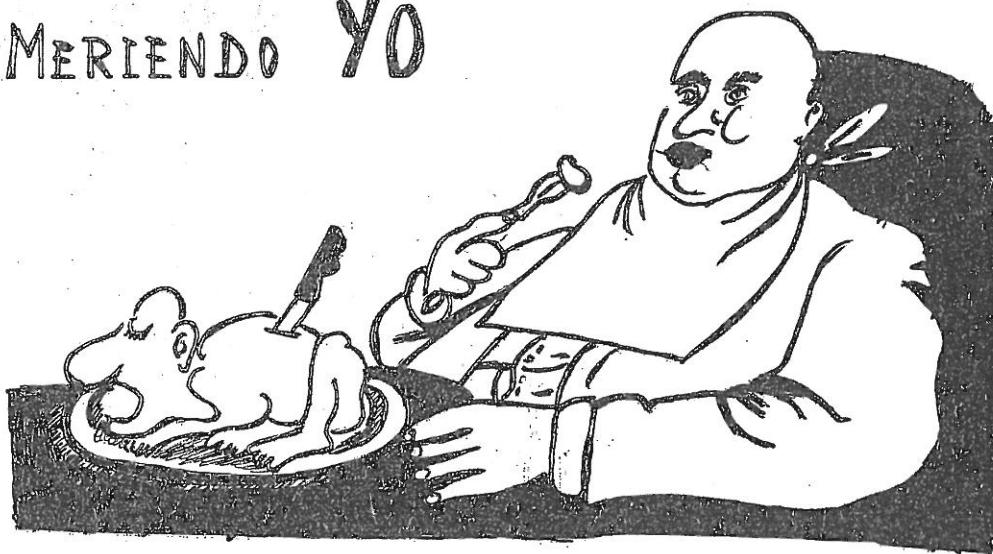
¡Quéñ puidera recoller o medo, os apretos, as rabis, as bágoas!.

Uns xuraban e outros rezaban e mandaban rezar.

Houbo de todo. Por eso que, anque publicamos aquí o programa das candidaturas, moito queda por decir; e iso que queda por decir é o mais interesante. Nos papeles non se refrexa o sofrimento e intranquilidade deses días.

CÁNTO SE SUDOU NAS ELECCIONS !

A ELOS ME LOS MERIENDO YO

¡Pobrecillos! Pero... ¡qué se han creído!
Si esos para mí no representan nada. No me
llegan ni para media merienda.

¡Eso está chupado!.

Huesos más duros se han ablandado.

Hago un desafío al tiempo y ya vereis cómo
dentro de un año todos estos son corderos
mansos.

Todos los que entran, si exceptuamos uno o
dos, son más buenos que la leche.

Os digo que no llegan ni para un aperitivo.

QUE É A VERDADE?
QUE É A VERDADE?

"LA VERDAD"

Os da candidatura da "VERDAD", por ser da
verdá, repartiron propaganda na mesma noi-
te das elecóns, cando xa non se podía re-
partir, según estaba mandado pola lei.
Pero como eles eran os que tiñan a VERDAD
podían facelo e fixérono.

Outros andiveron levando sobres ás casas
a altas horas da noite. Xa empezara o día
3 e estaban dalle que dalle petando nas
casas e levantando á xente. Foi curioso
o que pasou nalgún lugar de Lamas.

QUÉ ESTÁ NA
VERDAD?

Debiase prohibir severamente a todos o
levar papeletas ás casas e andar carretan-
do xente dun lado pra outro.
A ninguén o van buscar á casa pra decirlle
que vaia á feira de Moeche. Vai o que lle
dá a gana.
Propoñemos que prás próximas elecóns non
se poidan repartir as papeletas polas ca-
sas nin mandalas por correo da maneira co-
mo se fixo desta vez en moitos sitios.

XAI Dous ANOS QUI ANDAMOS DENTRÁS DÍSTE ESCRITO

CATADURA NOTORIAMENTE REPELIDA

63

Ilmo. Sr. Presidente del Instituto Nacional de Reforma
y Desarrollo Agrario (IRYDA).
Ministerio de Agricultura.
M A D R I D.

José Orjales Couce, con D.N.I. número 32.520.319
y demás que suscriben, todos ellos propietarios de te-
rrenos que se integran en la concentración parcelaria
de San Julián de Lamas, término municipal de San Satur-
nino, provincia de La Coruña, y afectados por ella con
siguentemente; a V.I. atentamente EXPONEN:

Que dicha concentración parcelaria está en fase
de post-exposición pública, después de que se ha pro-
ducido oficialmente la de su acuerdo aprobatorio. Pero
cuyo trámite ya aconteció los días 4, 5 y 6 de octubre
de 1.976. O sea, hace más de un año.

Pues bien. En vez de seguirse, respecto de esta
concentración parcelaria de San Julián de Lamas, los
trámites taxativos de los artículo 219 y siguientes -
de la Ley de Concentración Parcelaria de 12 de enero
de 1.973, ocurrió que no sólo se nos anuncia haberse
tomado en consideración recursos formulados fuera de
plazo, a costa de parcelas que ya nos estaban atribui-
das, o de la masa común, sino que nuestros sentimien-
tos y tranquilidad, moral y jurídica, que tenemos per-
fectísimo derecho a disfrutar, se ven desde hace varios
meses extorsionadas por las decisiones, que hace gala
pública de haber adoptado con el expresado alcance, -
una comisión autocreada, que capitanea Antonio Rivera
Cupeiro, persona nada grata a las demás, por su cata-
dura notoriamente repelida, al ser habitual en nefas-
tas intervenciones en los intereses colectivos; y cuya
comisión, vinculada extralegalmente, pero en realidad,
al actual Jefe Provincial del IRYDA, puesto que no só-
lo propuso su organización, sino que posibilita su ac-
tuación constante, y la refuerza, poniendo a su servi-
cio a dos funcionarios de dicho Organismo, para dar
sensación de que actúa oficialmente; cuya comisión, re-
petimos, se viene dedicando desde hace varios meses a
trasegar parcelas, o porciones de ellas, desde los ti-
tulares que las tienen válidamente atribuidas, a los
integrantes de tal comisión, o de sus paniaguados; re-
quiriendo y cominando a muchísimos propietarios, bajo
amenazas de que puede, en otro caso, venirle graves -
males, a que se sometan a sus arbitrarias resoluciones.

(faltan unhas palabras que non se len ben)

... alcanzaron de antemano el consenso de los
servicios de la concentración parcelaria, por lo que
se convertirían, desde luego, en actos administrativos
definitivos. Todo lo cual, tan anómalo, persigue, no
sólo crear un cisma entre los habitantes de la zona -
concentrada, sino que, además, les origina un permanen-
te estado de tensión e inquietud, con sufrimiento, por
cuya situación están ahora pasando, en sus titución de

¡ VAI A LEITE !

Estáse cociñando o chamado "ESTATUTO DA LA LECHE" que vai ser "un estatuto de manda leche". O tempo falará, se antes non hai un terremoto.

Quérese facer que os que teñan menos de dez vacas non se dediquen a producir leite.

Terán que traballar noutras granxas, coller o retiro ou cultivar fresas e repolos.

As axudas do Goberno irán pra aqueles que xa hoxe tenen mais de dez vacas, ou pra aqueles que se disponen a ampliar as explotacións pra chegar ás dez vacas e a unha producción de 3.000 litros de leite ó ano cada unha.

Preténdese facer unha agricultura de tipo industrial, áinda que somente seña levada pola familia, co que chaman granxas familiares.

Terán que ter unhas instalacións prás vacas que reunan unhas condicións especiais con relación á hixiene e ó sistema de muxir.

Pra que unha granxa se poida acoller ós beneficios de subvencións ten que reunir varias condicións e ser sometida a inspecións e ser aprobada polo Ministerio de Agricultura.

Estas granxas chamaránse "Granjas de Producción Lechera".

Este "Estatuto de la Leche" se chega a aprobarse afectará a Galicia, Asturias, Santander e País Vasco.

Polo de agora non é mais ca un proyecto. Estánse poñendo as fabas a remollo. Pero a intención xa se ve.

Estamos convencidos que o campo galego ten que sufrir unha transformación e unha reforma. Pero temos serias dúbidas de qué este estatuto da leite seña o camiño. Vai facer sufrir a moita xente, e precisamente ós que xa van cansados de sufrir sempre.

SABES O CAMIÑO PRA SUÍZA?

SABES O CAMIÑO PRA SUÍZA?

Unha vez mais facemos unha chamada: nos tempos que corren non abonda con ir á feira comprar o cebolo. Hai que estar enterado do que se está cociñando...

CAPITAN ANTONIO NOA

SEUDO-COMISIÓN

Si en las etapas de establecer se adoptaba la concordia y asociación espiritual entre todos, de la que siempre disfrutaron, estílo de febrero asunto abordado por la comisión. No obstante, siendo bien sabido que para ejercitarse todas esas actuaciones concernientes a la concentración parcelaria, como función pública que es, existen unas normas legales y de procedimiento concretas y sabias, a cuya observancia, necesariamente, han de atenerse Organos, Autoridades y funcionarios públicos -únicos facultados para ello- en el ejercicio de su competencia, ¿cómo es posible que, respecto de la concentración de San Julián de Lamas se busque conculcar las Leyes empleando métodos proscritos cual los que actualmente se utilizan, que incluso constituyen compulsión ilícita, o coacción, sobre las personas, por parte de esa comisión que la Jefatura Provincial del IRYDA cobija y ayuda?

¿Por qué no se prosigue y concluye esta concentración parcelaria de San Julián de Lamas, siguiendo las pautas lícitas que marca la Ley del ramo, cuya observancia se cumplió hasta la exposición al público del acuerdo de concentración, o sea hasta su artículo 210 inclusive?

¿Cómo de los recursos interpuestos no se dió traslado a los que vienen a resultar afectados por un interés directo, o derecho subjetivo, cual mandan los artículos 26 y concordantes de la Ley de Procedimiento administrativo; a sabiendas que el no haberlo hecho, y acordar modificaciones de plano, implicará nulidad de lo actuado, retrotrayendo el trámite al momento en que se incurrió en la deficiencia, tras obligar a los afectados a la interposición de las acciones adecuadas?

¿Cómo, si ha habido recursos, estos no se resolvieron en tiempo y forma; o bien no se entendieron desestimados según establece el artículo 217 de la Ley de Concentración, poniendo en marcha todo el mecanismo de los artículo 219 y siguientes; y, por el contrario, la aludida e ilegítima comisión, con los funcionarios del IRYDA que la completan y orientan, continúa manteniendo en tensión a todos los propietarios de buena fe afectados por la concentración, incitándoles a que acepten las alteraciones, que la comisión propugna, pero a costa de un sacrificio en los intereses legítimos de estos exponentes, ya inatacables ante el Ministerio de Agricultura y sus Organos, el IRYDA incluido, salvado medio de los recursos, para cuya resolución y presentación el plazo ha caducado?

¿Como, en suma, el amojonamiento de las parcelas, y que señala sus límites, según han sido publicados, se están alterando; sin que sus titulares hubieran recibido antes resolución oficial válida y firme, que modifique su situación y dimensiones?

Harta razón tenía el Ayuntamiento de San Saturnino, cuando dió traslado a ese Instituto de su Acuerdo del Pleno de 20 de noviembre de 1.976, censurando y descubriendo tan reprobables métodos!

Por todo ello; a V.I. rendidamente

SUPLICAN que, tomando en consideración el con-

sideración el contenido de este escrito de queja y protesta, formulado con toda la energía que posibilita el verse asistidos por el derecho que les otorga el conjunto de normas del ordenamiento jurídico español, y para que las mismas sean salvaguardadas, tomándolas con más seriedad la Jefatura Provincial del IRYDA y esa seudo-comisión, tenga a bien disponer su fulminante cese en las actividades que ésta tan ilícitamente viene desarrollando, declarando inefficaz toda su actuación seguida hasta ahora respecto de la concentración pardelaria de San Julián de Lamas, yugulando los intentos de que ésta no alcance virtualidad; según, en rigor, persigue dicha comisión capitaneada por Antonio Rivera Cupeiro; a la cual, y a sus actuaciones, ningún valor legal y real debe dársele.

Así lo esperan merecer de V.I.; cuya vida guarde Dios muchos años.

San Julián de Lamas (San Saturnino -La Coruña)
13 de octubre de 1.977

(siguen más firmas)

TRES MIL MILLONS

Gastáronse nas eleccións municipais nada menos que tres mil millóns de pesetas. Eses cartos foron pra facer as papeletas e sobres oficiales, comida e gastos dos que estaban nas mesas, transportes, e pagar despois o tanto por cen polos votos conseguidos e polos concellás que subiron ó poder.

Os partidos cobrarán 10.000 pts. por cada concelloal e 10 pts. por cada voto.

Con relación ó do transporte correron moitos contos. Polo que respecta a San Sadurniño non sabemos se os coches da candidatura do axuntamento foron pagados con cartos oficiales ou con cartos que saíran do peto deles; e seguramente que xa non o saberemos nunca, porque hai moitas maneiras de xustificar as contas e os contos.

Pero ser sería unha dasas cousas que nos gustaría saber: se cobraron algo e de quen cobraron os que andiveron arramplando á xente, e deixando a úns e collendo a outros. Se eran coches pagados cos cartos dos españoles, entón debían ser pra tódolos españoles. Se eran coches pagados con cartos particulares, entón eran mais libres pra facer o que quixeran, aunque o ben feito está ben feito.

Avisos Avisos Avisos Avisos Avisos
Recados Recados Recados Recados Recados

Avisamos a Guillermo e mais a Daniel pra que pasen a recoller os cartos que lles corresponden pola propaganda que fixeron de PUMARÍÑO cando anduveron repartindo o anónimo por Narahio e por Ferreira. Se algún outro se sinte aludido e quer cobrar algo, pode pasar tamén pola redacción de PUMARÍÑO a calquer hora do día ou da noite. Quizaves lles vai mellor vir pola noite. Así son menos os que os van ver.

avisos avisos avisos avisos avisos avisos
recados recados recados recados recados

Avisamos a Concha Méndez, unha suscritora da nosa revista, pra que nos conte cómo foi eso de que se lle apareceu o demo en figura de muller ó sr. Varela no medio da plaza de San Sadurniño. A cousa non parece propia destes tempos da democracia, anque o demo anda metido en todo e polo tanto tampouco nos estraña que se meta na democracia. A ver se nos manda unha cartiña pra contarnos cómo foi.

avisos avisos avisos avisos avisos avisos
recados recados recados recados recados

Avisamos ós de San Sadurniño de que logo se vai renovar a directiva da Asociación de Veciños. A cousa hai que tomala en consideración. Pódese facer moito. Pra demostrarlo abonda asistir á entrega de premios polos dibuxos dos rapaces. Houbo regalos pra todos. Xa pensamos que se acabaran os americanos, pero polo visto áinda queda algúin.

avisos avisos avisos avisos avisos avisos
recados recados recados recados

Avisamos ós labregos que hai que pagar as cartillas. Venen subidas. "Traigan cuartos, señores". A ver se os velllos van dando pra que paguen os novos. O malo é naquelas familias onde non hai velllos.

avisos avisos avisos avisos avisos avisos
recados recados recados recados

Avisamos ós rapaces de Sta. Mariña que vaian buscando sitio pra xogar ó futbol. Con tanta auga encolleu o campo. Pero ir ás troitas tamén é un deporte.

HISTORIA DUNHA

CALUMNIA

Correuse por ahí -e tamén o puxeron no anónimo- que o cura non deixaba abrir ventás na ampliación que lle fixeron ó Grupo Escolar. Incluso se dixo que o cura, acompañado de dous homes, foran ali pra mandar tapar os furados que quedaban prá ventá.

Un profesor do Grupo díxome o que se andaba falando por ahí. El é testigo de cómo eu cambiei de color cando me falaba desto, pois nin sabía que se comentaba eso, nin sabía se quixeran facer ventá, nin sabía se se edificara coa distancia que manda a lei. Deste asunto non sabía nada de nada.

Aquello feriume tremendo. (Invito ós que teñan un pouco de amor propio a que se poñan no meu sitio) Sin haber tido arte nin parte que che esteñan cargando cunha calumnia, esto faille sofrir ó mais duro.

Pasan unhos dez días e chámame do obispado. Fun pensando que sería pra facerme algunha encomenda.

Pero resulta que chego ali e díme o Vicario que foran a velo o Director e a Inspectora de Zona e foron pra decirlle que o cura non deixaba abrir unha ventá na ampliación do Grupo escolar; que a lei estaba da miña parte pero que era ben deixarles. Eu respondinlle que non sabía absolutamente nada deso; que nin tan siquera sabía se se edificara coa distancia reglamentaria.

O Vicario, cando me escoitaba, non cabia en sí.

Eu díxenlle: Pola miña parte fai o que queiras; astralles podes regalar a finca enteira; pero enténdete con eles.

O día seguinte fun ó Grupo pra falar co Director e ali, por gracia do Señor, atopeime tamén coa Inspectora. Non é pra poñer aquí o que falamos ali, pois foi unha conversación moi dura pola miña parte. Reconhoco que eu estaba ofendido, e ademais chovía sobre molgado polo que se lle fixera á Monxa.

Eles quedaron extrañados pois pensaban que fora verdadeira información que lles deran: de que o cura non deixaba abrir á venta. Entón -en descargo propio- quedaron en decirme quen inventara esta calumnia. Pero, polo de agora, o que houbo foi a calada por resposta. Tempo tuveron de sobra.

Pasados unhos 15 días recibín unha solicitud, firmada polos do axuntamento e remitida a min desde o obispado, na que se pedía autorización pra abrir as ventás. Eu -ainda que estaba tan doído por esa calumnia- por tratarse dun ben prós nenos, informei-na favorablemente e mandeina ó obispado.

Andando o tempo vaise ún enterando de mais cousas. Ia antes de ir ó obispado, o Director anduvo comentando en Lamas e Pedroso (non sei se noutrios sitios) que o cura non deixaba abrir ventás no Grupo; eso mesmo falou a Inspectora nalgún colexió de Ferrol.

Parece que tiñan ganas de que a cousa fora ben sabida, anque non tiñan ganas de saber se era certo o que decían ou non.

Tamén se soubo que por este mesmo asunto e naquelhas fechas foron á Cruña o Alcalde, Varela e dous da Asociación de Pais.

Todos andaban por un lado e por outro decindo que o cura non deixaba abrir as ventás e o cura sin saber nada de nada.

Esta é a historia dunha calumnia.

Firmo ante Deus que é testigo

O Eume

¡Ai, miña perniña!

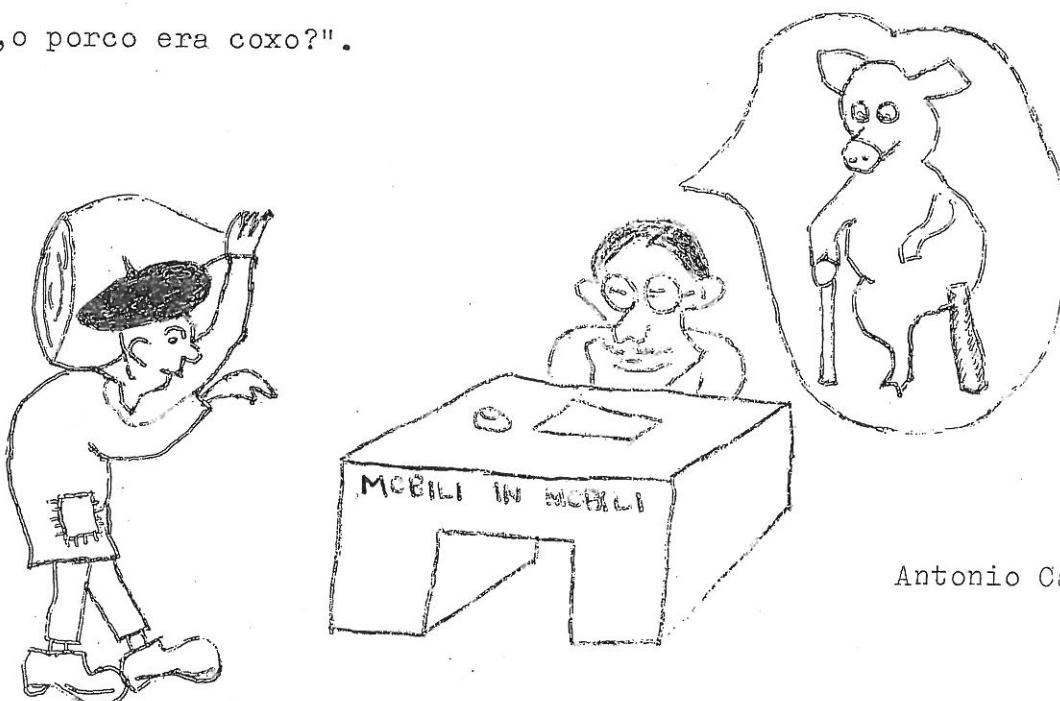
Entra no Consultorio un vello de oitenta anos.

- ¡Ai, moito me doe ista perniña, doutor.! ¡Ai, miña perniña! O médeco e eisamina. Dille:
- Mira. Vas levar iste ungüentíño e daslle con el unhas fregas. Se non te pasa, ó cabo de quince días volves de novo por acó.
- Está ben, sí, señor.
- A o cabo dos quince días volve.
- ¿Qué? Millor verdá?
- Ai non señor... Igualiño, igualiño! Ai! miña perniña! ¡Cánto me doe, doutor!
- Boeno. Imos ver. Mira: vas e tomas estas pastillas. O fas así e así. E, se ó remate de quince días non te pasa, volves outra vez por acó.
- O oitoxenario, ó cabo dos outros quince días ditos, volve.
- Qué? ¡Moito millor, non sí!
- ¡Ai, non señor! ¡Igualiño, igualiño! ¡Ai, moito, moito me doe a miña perniña! ¡Ai, sí...!
- Escoita. Mira. Vaste poñer esta caixa de inieucións "de cabalo". Logo ves, pasados outros quince días, por acó, e me contas. Ten que...
- ¡Está ben, sí señor...! ¡Ai, miña perniña!
- Pasados os quince días volveu.
- ¿Qué, calmou, non sí?
- Nada, nada, nadiña... Nada. ¡Ai, miña perniña...!
- Mira ¿Sabes o que che digo? ¡Non ten remedio! Sonche cousas dos anos!
- ¿Dous anos? ¡Por iso, non!
- ¿Por qué o dis?
- Señor doutor... Esta outra perniña ten tantos anos como ista e non me doe...!

(Colleitou: Alvaro Paradela)

Unha nova versión de:

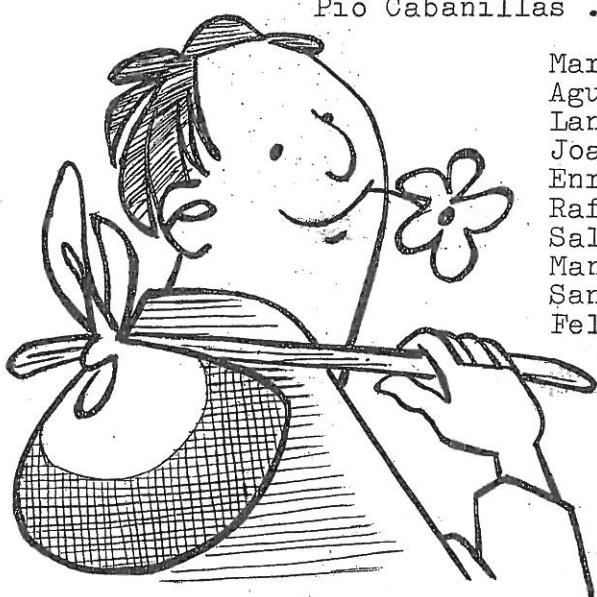
"Logo, o porco era coxo?".

DECLARACION DA RENTA

Estes bos señores declararon
estes miles de pesetas.

Blas Piñar	18.700.000 pts.
José Luis Alvarez	16.900.000
Adolfo Suárez	4.900.000
Manuel Gutiérrez Mellado	3.300.000
Antonio Hernández Gil	6.200.000
Antonio Fontán	4.600.000
Francisco Fernández Ordoñez.....	5.300.000
Leopoldo Calvo Sotelo.....	4.700.000
José Manuel Otero	3.100.000
Manuel Clavero Arévalo.....	3.300.000
Jaime Lamo de Espinosa	3.400.000
Marcelino Oreja	8.900.000
Juan A. García Díez	3.400.000
Pío Cabanillas	7.900.000
Martín Villa	3.500.000 pts.
Agustín Rodríguez S.	5.700.000
Landelino Lavilla	3.900.000
Joaquín Garrigues.....	3.200.000
Enrique Sánchez de León..	3.000.000
Rafael Calvo Ortega	1.700.000
Salvador Sánchez Terán ..	2.400.000
Manuel Fraga	2.900.000
Santiago Carrillo	2.600.000
Felipe González	1.300.000

QUEN

Alfonso Guerra	684.000 pts.
Enrique Tierno Galván	800.000
Manuel Villar Arregui	5.300.000
José Pedro Pérez Llorca	2.600.000
Luis Apostúa	3.000.000
Alfonso Osorio	6.100.000
Luis Gómez Llorente	1.700.000
Marcelino Camacho	500.000
Gregorio Pece Barba	800.0000
Enrique Fuentes Quintana	7.700.000
Jordi Pujol	12.800.000
Ramón Trias Farjas	7.200.000
Jaime García Añoveros	4.800.000
Tomás Liniers	3.200.000
Luis Arévalo Pelluz	2.200.000
Emiliano José Alfaro Arregui...	2.400.000
Otero Novás	3.100.000
Condesa de FENOSA	41.600.000
Eduardo Barreiros	34.000.000

TEN

E despois din que non hai cartos en España!. O que pasa é que ten quen ten. A todos nos gustaría pagar millóns de pesetas de impuestos. O que paga mais de seis millón, como a Condesa de FENOSA, é porque ten unha renta de polo menos carenta e un millóns. Así calquera.- E despois que suba a luz!!!!!!.

Cantares de Cego

MALDITOS CARTOS

Non señor! Non se podía dar
un aumento igualado,
pois discriminar ós xefes
é-vos un grande pecado.

Porque están moi cansadiños
de ver sudar ós demás;
e iso, meus queridiños,
é-vos malo de agoantar.

Por iso os grandes señores
deben ganar moito mais;
tenen moitos viaxes e reunións
e secretaria pegadiña ós calzós.

Así que estade calados,
deixade xa de ladrar;
que, pra quen ten moitos cartos,
somos peores cós cans.

UNHA NENA

Nunha noite de Nadal
touros os ventos bruaban.
Núnha casiña moi vella
unha nena soia choraba;

frio por dentro e por fora
sin naide que a consolara,
sin ter que botar ó corpo
un caldiño que a quentara.

... ¡Ai Dios do ceo bendito!
lévame pra xunta dela;
que me metan nunha caixa
e me cubran de terra;
por fría que sexa a morte
é mais dura a miña pena
de non ter a miña nai
na nosa casiña vella.
Lévame, nai queridiña,
prá fosa onde tí estás;
lévame, nai, naiciña.
Lévame, non poido mais!!!

COLABORACION DE

Mº TERESA POUZO LOPEZ

EMIGRANTES

Emigrantes da miña terriña...!
Emigrantes que moi lonxe están.
Emigrantes! as vosas peniñas
son tan grandes que non se van.

Tedes que ir lonxe da vosa terra,
tedes que ir pra ganarvos o pan;
tedes que ir con peniñas na alma
por ter que a vosa terra deixar.

Penas duras as dos emigrantes,
penas tal que encherían o mar;
penas que apretan as almas
e non deixan siquera chorar.

2 IGREXIAFEITA

Primeira lección de agricultura: Pra ter unha boa colleita de millo son necesarias varias cousas: Vota-lo grau no tempo da sazón; ter dereito á terra que se vai sementar; que lle veña o tempo xeitoso.

ADIVINANZAS

En Igrexafeita encendeuse o lume e hai que botarlle a culpa a quen puxo os mistos da imposición e a lena das estacas.

Esto é por non poñer as cousas ó dereito. Os que debían dialogar, respetar á xente e escoitala, queren imponerse espetando estacas; os que querén imponerse, hastra saben pouco de leises. Queren camiñar asoballando e despois láianse.

Namentras non houbo estacas espetadas, a velliña non pensou ir tan lonxe co asunto. A velliña cabreouse ó verse asoballada polo cacique e os borregos.

A xusticia díxolle á velliña que ela tiña a razón. O débil viuse reconecido pola lei civil.

- 1.- Disque vai vir o P.P.O pra adeprender a algúns cómo se fala, cómo se dialoga e cómo se respeta á xente, xa que coa democracia os tempos dos caciques van pasando...
- 2.- Disque os do disque anterior, si antes de poñerse en tratos coa vella souperan esas cousas, xa estaban enterrando ós mortos no cemiterio como eles o querían...
- 3.- Disque algún do disque anterior é discípulo dun Mestre. E nos evanxeos lése cómo era o trato dese Mestre coa xente, en especial cos orfos e as viudas, cómo non se deixaba manexar, e cómo deu sempre a cara pola verdá...
¿A quen lle sacará parecido?

Si os mortos de Igrexafeita van ter que estar de pé, que den gracias ós borregos e ó cacique por se imponer.

Nesta vida han de ir xuntas a xusticia e maila paz. O que para tí non queiras, a outro non llo has de dar.

Recibimos esta réplica ó que se publicou no PUMARIÑO do mes de novembro. Pra entender o que se pon aquí hai que ler o que está no outro número.
A redacción

Copla que se canta na vila

Tí terás de te casar
en véspera de domingo.
Pra chegar ó mañán
hoxe é o millor camiño.
Após de maio San Xoán
e apóis de Xohan, Migueliño,
tivo que vir aquel home
co nome levou de Cristo.

Por iso tes d-agardar
que seguindo ó casoiriño
pode vir -non é dificil-
unha cativa ou cativo.

Dise xeito tí serás
un home, non un homiño;
porque os homes non se miden
pola outura do vestido.

Se miden por ser bos pais,
bos irmáns e bos maridos,
como foi -tí ben o sabes-
aquele que foi teu paiciño.

Si fas eisi, ti demostras
as condicións de bon fillo.

Mais non todo vai a ser
cousa seria, meu amigo,
pois tereite de poñer
en guardia diante o perigo.

Dende agora tí as facer
cal fai o golpe a cotío:
facerse o morto ás vegadas,
ou senón o distraído.

¿Que berra a dona? Calado.
¿Que a sogra rosma? Nin pio.
¿Que tua nai te relembra
que xa non eres un crío?..
tí en silenzo... faite o parvo,
coma que non é contigo
i entón levara-la vida
como a leva este velliño:
coma un muelle-tira e afloxa-
e co xenio no petiño.

XAQUIN CERQUEIRAS

"Recullido de "da Voz de Ortigueira"

Sr. Alcalde:

Ben quixera chamarlle meu alcalde. Mais por isas cousas da vida, estou na diáspora, niste eisilio, obrigado polas posibilidades dun traballo que non foi posible atopar na miña terra.

Cadrábame mais votar nisa fisterra donde ún pode seguir sendo home, que non niste ombrigo de polución e cemento donde ún é coma unha besta -fora a ialma- que xa está afeito a todo.

Físicamente estou eiquí. Mais o meu pensamento está prisiéiro disa terra, dise mar e dise ceo: Ortigueira é a miña cdea. Cando sexa eleixido, prégolle que me conte coma ún mais dos seus veciños, sin voz nin voto, pero con toda a miña vontade pra calquer cousa disa terra.

Tña que pedirlle que logo, cando remate a sua xestión, poida poñerlle a ista carta como postdata: "foi un alcalde de carallo" o cal sería unha ledicia; e non que fora esta outra: "foi un alcalde do carallo". Sería de pena.- FERNANDO ALBERTO DIEZ.

